

Нарис про Посланця Милосердя

Писати чи говорити про нього — це одночасно легко і важко. Легко, бо він — людина, яка за короткий проміжок часу змогла здійснити те, що не під силу навіть могутнім державам. Важко, бо він стоїть на такій височині, про яку розповідати можна тільки з найбільшою гідністю та пошаною. І все ж, любов і прихильність до нього інколи змушують людину обов'язково писати чи говорити — адже він останній Пророк.

Навіть якби він не був обраний для здійснення цієї божественної місії, він усе одно стояв би на найвищій сходинці людяності. Власне, саме завдяки своїм високим моральним якостям він і був обраний Аллахом як Його Посланець. Проте варто зазначити: те, що він не став би пророком, було б неможливим. Бо згідно з Божою справедливістю пророча місія з самого початку належала лише тим, хто вів чисте й безгрішне життя.

Можливо, це й є таємниця, яку ми до кінця не можемо досягнути: чому улюблені раби Аллаха проходять через такі страждання в цьому світі... Людина, про яку йдеться, — Мухаммад, син Абдулли, який пережив надзвичайно важке життя від самого народження до останніх хвилин. Він з'явився на світ, вже залишившись сиротою за батьком — Абдулла помер незадовго до його народження. А в ранньому дитинстві він втратив і свою матір. Виховувався спочатку під опікою діда, а потім — дядька.

Попри всі ці труднощі, дитина, що виросла в таких умовах, в юності стала найшанованішим, надійним, справедливим і чесним членом свого оточення. Пізніше Аллах зводить його з жінкою на ім'я Хадіджа. Вони створюють родину, але через її поважний вік їм довелося витримувати чимало насмішок і докорів. Хадіджа стала для нього не лише дружиною, але й другом, соратницею, супутницею у труднощах та співницею в вірі. Але й на цьому його випробування не закінчилися.

У них не було синів, які б пережили їх, а з дочок лише наймолодша — Фатіма — продовжила рід. Інші три доньки зазнали багато страждань ще за його життя. Усиновлений ним Зейд також не знайшов щастя в особистому житті. Та на щастя, Аллах послав йому в якості опори дружину Хадіджу і двоюрідного брата Алі.

Він був людиною. До пророчої місії і після неї все, що буває важким для звичайної людини, було важким і для нього. Якщо до труднощів особистого життя додати страждання, що приходять з місією Пророка, ворожість та штучно створювані муки, — стає зрозуміло: Пророк Мухаммад прожив 63 роки, наповнені стражданнями.

Про пророческу місію Мухаммада можна сказати так: Аллах послав найбільш милосердного, морального, духовного, справедливого, чистого, благородного і правдивого чоловіка серед усіх людських поколінь як Свого Посланця до людей, які жили на землі, що була відома своєю дикістю, нещастям, зрадництвом, аморальністю, жорстокістю та гнобленням.

У цьому протиріччі було важко повірити, що останній зможе одержати перемогу. Якщо б можна було направити цих людей на божественний шлях, це означало б, що можна направити всіх людей, що прийдуть до Судного дня, до істини, і це могло б бути відносно легким завданням.

Як я вже зазначав, Аллах дає Своїм посланцям найскладніші випробування, найважчі місії і найтяжчі долі. Мухаммад, останній пророк серед нащадків Адама, взяв на себе найбільш трагічну долю, найважчі випробування і найскладнішу місію. Він є найвищим серед усіх пророків і, безумовно, для всього людства; Аллах поклав край шестисотлітньому періоду без пророків саме через Мухаммада.

Аллах послав до тих, хто не звертав уваги на сльози своїх дочок і закапував їх заживо, Пророка, який не міг витримати навіть сліз чужої невольниці. Аллах наділив Свого Посланця чудом з небес — Священним Кораном. Але сама місія Пророка в арабському суспільстві була справжнім чудом. Його завдання полягало не лише в боротьбі з ідолопоклонством і заклику до єдинобожжя. Пророк своїм прикладом виховував людей, які ставали зразком моралі для всього людства.

Ті, хто боявся смерті, стали з нетерпінням чекати шехідства. Жінкам, яких вважали нижчими за тварин, він надав такі самі права, як і чоловікам. Поступово він почав ліквідувати рабство. Він шанував матерів, як тих, хто володіє раєм, і представив дочок як тих, хто веде в рай. Жінкам він надав статус прикрас для чоловіків. Він приділяв таку велику увагу знанням, що постановив: «Без знання нічого не можна прийняти». Він наказав людям шанувати як фізичну, так і духовну чистоту. Він заповів людям допомагати одне одному, простягати руку допомоги. Він наказав шанувати батьків так само, як шанувати Бога. Він вважав обов'язковим захищати права тих, чії права були порушені. Він заборонив посягання на права, життя, майно, честь і територію іншої людини, навіть якщо це були немусульмани. Він відкрив нову епоху в історії людства, створивши новий світ.

Так, все це було повелінням Аллаха, рекомендаціями Корану і істинами Ісламу, але саме він доніс ці красоти до людей своєю милістю і любов'ю. Спочатку ці істини були осмислені, а потім почали застосовуватись. Аллах у своєму Корані представляє мораль Пророка, його м'якість і милосердя як основну частину релігії, і говорить, що якби ти не був таким, то ті, хто був би поруч з тобою, утекли б, а люди відійшли б від релігії.

Ця божественна людина за короткий термін — всього 23 роки — перетворила тих, хто жив серед племінних війн, їв м'ясо ще живих тварин, закопував своїх дочок живими та скоював інші не людські вчинки, на божественних особистостей. Багато завойовницьких армій, жорстоких держав, які намагалися змінити культуру, мислення, поведінку народів, яких вони завоювали, роками застосовували силу і витрачали матеріальні ресурси, але так і не досягли бажаного результату. Пророк же за всього лише чверть століття змінив їх на краще.

Він був милосердним Посланцем Милостивого Аллаха, вісником Його милосердного шляху до своїх створінь. Твердо можна сказати, що в історії людства не було героя, подібного до нього. Він представив новий погляд на світ, нову ідеологію, нову державу, нову культуру, новий стиль життя в абсолютно протилежному суспільстві — в епоху, коли роздуми, культура і мислення були ще далеко від розвитку.

Він створив найуспішнішу модель розвитку суспільства і особистості та досяг успіху на цьому шляху. Все це він здійснив всього за 23 роки, забезпечивши продовження цього шляху на понад 14 століть. І сьогодні віра в нього продовжує зростати, стаючи єдиним порятунком для людства.

Твердо стверджую, що серед відомих нам пророків і релігій немає іншого такого успішного чоловіка. Навіть пророк Соломон, який створив божественне держави на величезній території свого часу, не досяг такого успіху. Тому що його царство було побудоване на трудах божественних особистостей, таких як пророки Саул і Давид. Якщо привести приклад, пророк Соломон не починав з нуля, а отримав у спадок вже усталене державне утворення, яке виросло до повного розміру.

Пророк Ісламу, навпаки, почав з самого початку і досяг успіху, повністю реалізувавши свою місію. Ця релігія, що почалася з того, що він запросив своїх родичів і близьких, всього за 23 роки стала всесвітньою цивілізацією, зайнявши своє місце у світі, і до сьогодні продовжує поширюватися та розвиватися. Спасіння людства можливе тільки через встановлення всесвітньої справедливості і влади, через досягнення істинної мети творіння.

Він прожив всього 63 роки; 40 з яких він був звичайною людиною, а 23 — з пророчою місією. За ці роки він пережив безліч болючих випробувань. Були ті, хто залишав його на півдорозі, були ті, хто ворогував з ним, були ті, хто, ставши мусульманами, все одно завдавали йому болю, і навіть після його смерті були ті, хто зрадив його. І ті, хто збився з шляху Аллаха, і ті, хто знайшли його, — всі вони продовжували завдавати йому страждань.

Протягом свого життя він не отримав належного визнання, але, попри це, він ніколи не проклинав нікого. Навпаки, до самого кінця він молився Аллаху

про милість для своїх ворогів і їх прощення, бо... бо він був Посланцем
Милосердя.

Намік Бабаханов
(Баку, Азербайджан)